

Lovtidende A

2019

Udgivet den 17. august 2019

16. august 2019.

Nr. 826.

Bekendtgørelse af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område

Herved bekendtgøres lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1064 af 21. august 2018, med de ændringer, der følger af § 9 i lov nr. 1526 af 18. december 2018, § 12 i lov nr. 1701 af 27. december 2018, § 61 i lov nr. 1705 af 27. december 2018, § 14 i lov nr. 1711 af 27. december 2018 og § 3 i lov nr. 497 af 1. maj 2019.

De ændringer, der følger af § 8 i lov nr. 1430 af 5. december 2018, er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da de træder i kraft den 1. juli 2020, jf. § 9, stk. 2, i lov nr. 1430 af 5. december 2018.

De ændringer, der følger af § 2 i lov nr. 498 af 1. maj 2019, er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da de træder i kraft den 1. januar 2020, jf. § 7, stk. 1, i lov nr. 498 af 1. maj 2019.

De ændringer, der følger af § 3 i lov nr. 550 af 7. maj 2019, er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da de træder i kraft den 1. januar 2020, jf. § 4, stk. 1, i lov nr. 550 af 7. maj 2019.

De ændringer, der følger af § 14 i lov nr. 551 af 7. maj 2019, er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da de træder i kraft den 1. januar 2020, jf. § 30, stk. 4, i lov nr. 551 af 7. maj 2019.

Kapitel 1

Lovens formål og område

§ 1. Formålet med denne lov er at

- 1) sikre borgernes rettigheder og indflydelse, når de sociale myndigheder behandler sager,
- 2) fremhæve kommunalbestyrelsens ansvar for kommunens opgavevaretagelse på det sociale område,
- 3) fremhæve, at de sociale myndigheder har pligt til at tilrettelægge en tidlig helhedsorienteret hjælp,
- 4) forebygge, at personer, der har eller kan få vanskeligheder ved at fastholde et arbejde, får behov for hjælp til forsørgelse, og
- 5) fastlægge struktur og grundlæggende principper for administration af sociale sager.

§ 2. Loven indeholder regler for, hvordan kommunen (kommunalbestyrelsen) og statslige myndigheder på det sociale område (Familierehuset og Ankestyrelsen) skal behandle sager efter lovgivningen.

Stk. 2. Der kan i anden lovgivning være fastsat regler, der fraviger denne lov.

Stk. 3. Social- og indenrigsministeren bestemmer, på beskæftigelsesområdet efter forhandling med beskæftigelsesministeren og på ældreområdet efter forhandling med sundheds- og ældreministeren, hvilke sager denne lov helt eller delvis skal gælde for.

Kapitel 2

Borgeren

§ 3. Kommunalbestyrelsen skal behandle spørgsmål om hjælp så hurtigt som muligt med henblik på at afgøre, om der er ret til hjælp og i så fald hvilken.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal på de enkelte sagsområder fastsætte frister for, hvor lang tid der må gå fra modtagelsen af en ansøgning, til afgørelsen skal være truffet. Fristerne skal offentliggøres. Hvis fristen ikke kan overholdes i en konkret sag, skal ansøgeren skriftligt have besked om, hvornår ansøgeren kan forvente en afgørelse.

§ 3 a. Fristerne efter § 3, stk. 2, skal for afgørelser efter lov om social service offentliggøres på og fremgå tydeligt af kommunens hjemmeside. Fristerne efter § 3, stk. 2, gælder også ved kommunalbestyrelsens behandling af afgørelser efter lov om social service, som er hjemvist af Ankestyrelsen. Fristerne regnes fra modtagelsen af Ankestyrelsens afgørelse.

§ 4. Borgeren skal have mulighed for at medvirke ved behandlingen af sin sag. Kommunalbestyrelsen tilrettelægger behandlingen af sagerne på en sådan måde, at borgeren kan udnytte denne mulighed.

§ 5. Kommunalbestyrelsen skal behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp i forhold til alle de muligheder, der findes for at give hjælp efter den sociale lovgivning, herunder

også rådgivning og vejledning. Kommunalbestyrelsen skal desuden være opmærksom på, om der kan søges om hjælp hos en anden myndighed eller efter anden lovgivning.

§ 5 a. Kommunalbestyrelsen skal straks behandle spørgsmål om hjælp, jf. § 5, når kommunen modtager fogedrettens underretning om, at en borger udsættes af et beboelseslejemål, og der er børn eller unge under 18 år i husstanden, eller kommunen er i besiddelse af oplysninger om borgeren, som sandsynliggør, at borgeren har behov for hjælp. Tilsvarende gælder, når kommunen modtager en boligorganisations underretning om, at en anmodning om en borgers udsættelse af et lejemål på grund af betalingsmisligholdelse indgives til fogedretten, jf. reglerne om udlejerens underretning til kommunen i lov om leje af almene boliger.

Stk. 2. Vurderer kommunalbestyrelsen, at der ikke er grundlag for at yde hjælp i forbindelse med udsættelsen af lejemålet, træffer kommunalbestyrelsen afgørelse herom senest 14 dage efter fogedrettens underretning om gennemførelsen af fogedforretningen henholdsvis senest 14 dage efter boligorganisationens underretning om, at en anmodning om en borgers udsættelse af et lejemål på grund af betalingsmisligholdelse indgives til fogedretten.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan efter forudgående samtykke fra borgeren orientere fogedretten henholdsvis boligorganisationen om kommunalbestyrelsens afgørelse.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 2 kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10.

Stk. 5. Når kommunen modtager underretning som nævnt i stk. 1, uden at kommunen efter stk. 1 skal behandle spørgsmål om hjælp, skal kommunalbestyrelsen straks rette henvendelse til den pågældende og underrette om muligheden for at kontakte kommunen med henblik på behandling af spørgsmål om hjælp, jf. § 5.

§ 6. Hvis en borger har brug for at få hjælp i en længere tid, skal kommunalbestyrelsen tidligt i forløbet tilstræbe at tilrettelægge hjælpen ud fra en samlet vurdering af pågældendes situation og behov på længere sigt.

§ 7. Senest 8 uger efter første henvendelse om løbende hjælp til forsørgelse skal kommunalbestyrelsen foretage en vurdering efter § 6. Dette gælder dog ikke for personer, der er omfattet af et kontaktforsøg efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, samt personer, der er omfattet af et opfølgningsforløb efter kapitel 6 i lov om sygedagpenge.

Stk. 2. Ansøgeren skal skriftligt have besked om kommunalbestyrelsens vurdering efter stk. 1.

Erhvervsrettede foranstaltninger

§ 7 a. Senest 2 uger før en erhvervsrettet foranstaltning hører op, skal kommunalbestyrelsen tage stilling til, om der er behov for yderligere foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage til arbejdsmarkedet. Ved vurderingen skal borgeren, egen læge, den faglige organisation, virksomheder m.fl. inddrages.

Stk. 2. Hvis kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om yderligere foranstaltninger, skal disse sættes i værk i umid-

delbar tilknytning til ophøret af den nuværende foranstaltning.

§ 8. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler for behandling og opfølgning af sagerne, herunder særlige tidsfrister for visse typer sager, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Sundheds- og ældreministeren kan fastsætte regler for behandling og opfølgning af sager efter §§ 79, 79 a, 83-84, 86, 88, 90-94 a, 119-122, 151-151 c, § 161, stk. 2 og 3, og §§ 192 og 192 a i lov om social service, herunder særlige tidsfrister for visse typer af sager.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler for behandling og opfølgning af sager på beskæftigelsesområdet, herunder særlige tidsfrister for visse typer af sager.

Kapitel 3

Opholdskommune og mellemkommunal refusion

Almindelige bestemmelser

§ 9. Opholdskommunen har pligt til at yde hjælp, jf. dog stk. 7 og 9 og § 9 a, stk. 4 og 7.

Stk. 2. En person har opholdskommune, hvor personen har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig, jf. dog § 9 b, stk. 2.

Stk. 3. Ægtefæller har opholdskommune, hvor den fælles bopæl er.

Stk. 4. Social- og indenrigsministeren fastsætter regler om opholdskommune for personer, som opholder sig eller har fast bopæl i udlandet.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvilken kommune der har handleforpligtelsen i sager efter lov om sygedagpenge.

Stk. 6. Opholdskommunen kan, når der er særlige grunde til det, indgå aftale med en tidligere opholdskommune om, at denne fortsat har forpligtelsen til at yde hjælp. En sådan aftale er betinget af samtykke fra den, som modtager hjælpen.

Stk. 7. Den oprindelige opholdskommune har uanset stk. 1 pligt til at yde hjælp efter lov om social service, når denne kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at personen i en anden kommune har fået ophold i

- 1) boformer efter §§ 107-110 og 192 i lov om social service,
- 2) boliger efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v.,
- 3) institutioner under sygehusvæsenet,
- 4) institutioner under Kriminalforsorgen eller
- 5) boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med boformer m.v. under nr. 1-4.

Stk. 8. Pligten efter stk. 7 består, så længe personen har ophold i det pågældende botilbud eller et tilsvarende botilbud eller et tilbud omfattet af stk. 9. Pligten til at yde hjælp i anledning af en persons ophold i en boform efter § 110 i lov om social service består dog, indtil den pågældende har erhvervet ny opholdskommune.

Stk. 9. Den oprindelige opholdskommune har uanset stk. 1 pligt til at yde hjælp efter lov om social service, når en person har fået ophold i en anden kommune i

- 1) en af KFUM's soldaterrekreationer drevet af KFUMs Soldatermission,
- 2) et veteranhjem drevet af Fonden Danske Veteranhjem eller
- 3) Veteranbo drevet af KFUMs Soldatermission.

Stk. 10. Pligten efter stk. 9 består, så længe personen har ophold i det pågældende tilbud, et andet tilbud omfattet af stk. 9 eller et botilbud omfattet af stk. 7. Pligten til at yde hjælp består dog, indtil den pågældende har erhvervet ny opholdskommune.

Stk. 11. Kommunalbestyrelsen i en kommune, der efter stk. 7 eller 9 har pligt til at yde hjælp til en person efter lov om social service, kan efter aftale med opholdskommunen, jf. stk. 2, bemyndige denne til helt eller delvis at varetage udøvelsen af sine opgaver i forhold til den pågældende.

Stk. 12. Opstår der uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune der er en persons opholdskommune, må den af de uenige kommuner, som personen har eller senest har haft folkeregisteradresse i, fungere som opholdskommune, indtil det er afklaret, hvilken kommune der er rette opholdskommune. Når rette opholdskommune er blevet bestemt, og den fungerende opholdskommune ikke er personens opholdskommune, yder opholdskommunen refusion for den fungerende opholdskommunes udgifter i den periode, hvor uenigheden har bestået. Refusionen beregnes som refusion efter § 9 c, stk. 1.

Stk. 13. Stk. 12 finder tilsvarende anvendelse, hvis der opstår uenighed mellem to kommuner om, hvilken kommune der har pligt til at yde hjælp, jf. stk. 7 og 9 og § 9 a, stk. 7.

Personer under 18 år

§ 9 a. Opholdskommunen for et barn eller en ung under 18 år har pligt til at yde hjælp, jf. dog § 9 b.

Stk. 2. Et barn eller en ung under 18 år har samme opholdskommune som forældrene, jf. dog stk. 3-5. Et barn eller en ung under 18 år, der bor mest hos den ene af forældrene, har opholdskommune hos denne. Hvis barnet eller den unge bor lige meget hos begge forældre, har barnet eller den unge opholdskommune, hvor det er tilmeldt folkeregistret.

Stk. 3. Et barn eller en ung under 18 år, der ikke bor sammen med nogen af forældrene, og som har klaret sig selv, har selvstændig opholdskommune.

Stk. 4. Forældremyndighedsindehaverens opholdskommune har pligt til at yde hjælp efter kapitel 11 i lov om social service og til at iagttage de forpligtelser, der påhviler kommunalbestyrelsen efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Er et barn eller en ung under 18 år anbragt uden for hjemmet, får barnet eller den unge dog selvstændig opholdskommune i den kommune, som har truffet afgørelse om anbringelsen efter kapitel 11 i lov om social service, eller den kommune, som har afgivet indstilling til Ungdomskriminalitetsnævnet efter § 33 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Bliver et barn eller en ung, der har selvstændig opholdskommune efter 2. pkt., visiteret til en kommune efter integrationslovens § 10, får barnet eller den unge selvstændig opholdskommune i denne kommune fra det tidspunkt, hvor ansvaret for den pågældende overgår til kommunalbestyrelsen, jf. integrationslovens § 4. Barnets el-

ler den unges selvstændige opholdskommune samarbejder med forældremyndighedens indehavers opholdskommune om at løse familiens problemer og hører forældremyndighedsindehaveren samt barnet eller den unge, inden der træffes afgørelse efter kapitel 11 i lov om social service. Barnets eller den unges selvstændige opholdskommune træffer afgørelser vedrørende barnets eller den unges forhold. Afgørelser, der er målrettet forældremyndighedsindehaveren, træffes af forældremyndighedsindehaverens opholdskommune.

Stk. 5. En ung under 18 år, der selv har ansvar for at forsørge en ægtefælle eller et barn, har selvstændig opholdskommune.

Stk. 6. Forældremyndighedens indehavers opholdskommune kan, når der er særlige grunde til det, uanset bestemmelsen i stk. 4, 2.-4. pkt., indgå aftale med barnets eller den unges opholdskommune om, at den er handlekommune i forhold til barnet eller den unge. En sådan aftale er betinget af, at forældremyndighedens indehaver og den unge over 15 år giver samtykke.

Stk. 7. Har en ung under 18 år selvstændig opholdskommune efter stk. 4, 2. eller 3. pkt., bevarer denne kommune uanset § 9, stk. 1, pligten til at yde hjælp efter lov om social service, når den unge fylder 18 år, hvis kommunen eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at den pågældende i umiddelbar forlængelse af anbringelsen får ophold i en boform omfattet af § 9, stk. 7, eller hvis den pågældende ved det fyldte 18. år får opretholdt sin anbringelse i plejefamilie efter § 76 a i lov om social service. § 9, stk. 8, 11 og 13, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 8. Får en ung i umiddelbar forlængelse af sin opretholdte anbringelse i plejefamilie efter § 76 a i lov om social service ophold i en boform omfattet af § 9, stk. 7, bevarer den kommune, der efter stk. 7 har pligten til at yde hjælp efter lov om social service, denne pligt. § 9, stk. 8, 11 og 13, finder tilsvarende anvendelse.

Ophold uden for opholdskommunen

§ 9 b. En person, som opholder sig midlertidigt uden for opholdskommunen, har ret til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i lov om social service i den kommune, hvor personen midlertidigt opholder sig, når personen forud for det midlertidige ophold er blevet bevilget personlig og praktisk hjælp i opholdskommunen. Døende, for hvem der efter § 119 i lov om social service udbetales plejevederlag i en anden kommune end opholdskommunen, har efter § 83 i lov om social service ret til personlig og praktisk hjælp i den kommune, hvor plejeforholdet finder sted, uanset om hjælp forud herfor er blevet bevilget af opholdskommunen.

Stk. 2. Plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler og lign., jf. §§ 120 og 122 i lov om social service, udbetales af den kommune, hvori plejeforholdet finder sted.

Stk. 3. En ægtefælle eller et barn, som opholder sig uden for opholdskommunen, jf. § 9, stk. 3, og § 9 a, stk. 2, har ret til nødvendig hjælp, uanset at opholdet ikke er midlertidigt. Hjælpen gives af den kommune, hvor familiemedlemmet aktuelt har ophold.

Mellemkommunal refusion

§ 9 c. Opholdskommunen har ret til at få dækket sin andel af udgifterne til hjælp efter lov om social service, lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om individuel boligstøtte, § 52, stk. 1, i lov om social pension og § 50, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. af den tidligere opholdskommune efter stk. 2-6. Bliver et barn eller en ung, der er anbragt uden for hjemmet, eller over for hvem der er iværksat foranstaltninger efter § 76, stk. 3, i lov om social service, visiteret til en kommune efter integrationslovens § 10, ydes refusion efter stk. 2, nr. 6, og stk. 4 dog af denne kommune.

Stk. 2. Opholdskommunen har ret til refusion, når den tidligere kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person får ophold i

- 1) boformer efter §§ 107-110 og 192 i lov om social service,
- 2) boliger efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v.,
- 3) institutioner under sygehusvæsenet,
- 4) institutioner under Kriminalforsorgen,
- 5) boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med boformer m.v. under nr. 1-4,
- 6) anbringelsessteder for børn og unge efter § 66 i lov om social service eller
- 7) døgnophold efter § 76 a i lov om social service.

Stk. 3. Opholdskommunen har ret til refusion, når en person har fået ophold i en anden kommune i

- 1) en af KFUM's soldaterrekreationer drevet af KFUMs Soldatermission,
- 2) et veteranhjem drevet af Fonden Danske Veteranhjem eller
- 3) Veteranbo drevet af KFUMs Soldatermission.

Stk. 4. Opholdskommunen har ret til refusion fra den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet, når der iværksættes foranstaltninger for den unge efter § 76, stk. 3, i lov om social service. Når den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelsen, selv har ret til refusion efter stk. 6, ydes refusionen dog af den kommune, der var refusionspligtig efter stk. 6.

Stk. 5. Opholdskommunen har ret til refusion efter stk. 1, når en person er flyttet til et tilsvarende tilbud i en anden kommune efter

- 1) § 108, stk. 2, og § 192 i lov om social service,
- 2) § 58 a i lov om almene boliger m.v. eller
- 3) lov om friplejeboliger.

Stk. 6. Opholdskommunen har ret til refusion, når en person får ophold i et tilbud som nævnt i stk. 2, 4 og 5 og den tidligere opholdskommune var bekendt med de forhold, der begrunder tilbuddet, og det var åbenbart, at der måtte gribes ind. En opholdskommune har ligeledes ret til refusion efter stk. 1, når et barn eller en ung får ophold i et anbringelsessted, jf. § 66 i lov om social service, som følge af en tidligere opholdskommunes beslutning om hjemgivelse, når det er åbenbart, at beslutningen om hjemgivelse var ubegrundet.

Stk. 7. Opholdskommunen refunderer udgifter til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i lov om social service under en persons midlertidige ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 1. Endvidere refunderer opholdskommunen udgifter til plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler og lign., jf. §§ 120 og 122 i lov om social service, under en persons ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 2. I tilfælde omfattet af § 9, stk. 7 og 9, og § 9 a, stk. 7, ydes refusion efter 1. og 2. pkt. dog af den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter lov om social service.

Stk. 8. Opholdskommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, refunderes af den kommune, der var pensionistens opholdskommune på tilkendelsestidspunktet, i op til 6 år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet tilkendelseskommunen. Refusion efter stk. 2, 3, 5 og 6 udskyder retten til refusion efter 1. pkt.

Stk. 9. De udgifter, som opholdskommunen kan få dækket efter stk. 2-7, er opholdskommunens faktiske udgifter. De faktiske udgifter omfatter en forholdsmæssig andel af fællesudgifter og udgifter til ledelse og administration, der er en følge af driften af et tilbud. Hvis der for ydelsen er fastsat en takst eller beregnet et priskrav efter lov om social service, har opholdskommunen ret til refusion svarende til taksten eller priskravet.

Stk. 10. Retten til refusion efter stk. 2, 5 og 6 består, så længe borgeren har bopæl i det pågældende botilbud eller et tilsvarende botilbud eller et tilbud omfattet af stk. 3. En tidligere opholdskommunes pligt til at yde refusion i anledning af en borgers ophold i en institution efter § 110 i lov om social service består dog, indtil borgeren har erhvervet ny opholdskommune.

Stk. 11. Retten til refusion efter stk. 3 består, så længe personen har ophold i det pågældende botilbud, et andet botilbud omfattet af stk. 3 eller et tilbud omfattet af stk. 2. Retten til refusion efter stk. 3 består dog, indtil den pågældende har erhvervet ny opholdskommune.

Stk. 12. Kommuner kan uden for de tilfælde, der er nævnt i stk. 2-6, indbyrdes aftale, at en tidligere opholdskommune fortsat afholder udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1. Det fastsættes i aftalen, hvor længe den skal gælde.

Stk. 13. Krav mod en tidligere opholdskommune efter stk. 2-8 skal rejses senest 3 år efter, at hjælpen er ydet. Krav efter lov om social service skal dog rejses senest 12 måneder efter, at hjælpen er ydet.

Kommunalt samarbejde

§ 9 d. Social- og indenrigsministeren kan efter ansøgning tillade, at forpligtelsen til at yde hjælp efter §§ 9 og 9 a overlades til en anden kommune, når overladelsen sker som led i en fælles social vagtordning.

Kapitel 3 a

*Oplysningspligt m.v.**Sagens oplysning m.v.*

§ 10. Myndigheden har ansvaret for, at sager, der behandles efter denne lov, er oplyst i tilstrækkeligt omfang til, at myndigheden kan træffe afgørelse.

§ 11. Myndigheden kan anmode personer, der søger om eller får hjælp, om

- 1) at medvirke til at få de oplysninger frem, som er nødvendige for at afgøre, hvilken hjælp de er berettiget til, og
- 2) at lade sig undersøge hos en læge eller blive indlagt til observation og behandling som led i sagsbehandlingen.

Stk. 2. Personer, der får hjælp, har pligt til at oplyse om ændringer, der kan have betydning for hjælpen.

§ 11 a. Myndigheden kan efter forudgående samtykke fra den, der søger om eller får hjælp, forlange, at andre offentlige myndigheder, uddannelsesinstitutioner, sygehuse, læger, psykologer, autoriserede sundhedspersoner i øvrigt og personer, der handler på disses ansvar, arbejdsløsheds-kasser, pengeinstitutter, arbejdsgivere og private, der udfører opgaver for det offentlige, giver oplysninger om den pågældende, der er nødvendige for at behandle sagen. Dette gælder også oplysninger om en persons rent private forhold og andre fortrolige oplysninger, ligesom myndigheden kan indhente lægejournaler, sygehusjournaler eller udskrifter heraf. Myndigheden kan forlange, at der optages retsligt forhør i overensstemmelse med retsplejelovens § 1018, hvis oplysningerne ikke videregives.

Stk. 2. Myndigheden kan uden samtykke til brug for behandlingen af en enkelt sag eller til brug for generel kontrol kræve oplysninger om økonomiske forhold og ferieforhold om den, der ansøger om eller får hjælp, og dennes ægtefælle eller samlever, fra andre offentlige myndigheder samt fra arbejdsløsheds-kasser. Tilsvarende oplysninger kan indhentes om andre husstandsmedlemmer. Oplysninger kan samkøres og sammenstilles med data fra myndighedens egne, andre myndigheders og arbejdsløsheds-kassers it-systemer, når dette er nødvendigt for at kontrollere, om betingelserne for at yde hjælp er opfyldt, herunder med henblik på efterfølgende kontrol af, om der er sket fejl eller misbrug i forbindelse med ydelse af hjælp. Oplysningerne kan indhentes, selv om den person, som oplysningerne vedrører, ikke bor i den kommune, som indhenter oplysningerne.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan uden samtykke fra borgeren forlange at få nødvendige oplysninger om økonomiske forhold fra pengeinstitutter og arbejdsgivere til brug for stikprøvekontrol i sager efter lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. med henblik på at kontrollere pensionistens indkomst- og formueforhold. Oplysningerne kan sammenstilles med øvrige oplysninger om økonomiske forhold, som kommunen er i besiddelse af med henblik på kontrol af, om der er sket misbrug i forbindelse med udbetaling af social pension.

Stk. 4. Adgang til oplysninger efter stk. 2, som vedrører optjente feriedage, optjent feriegodtgørelse, tidspunktet for afholdelse af ferie og udbetalinger af feriepenge, og som er registreret i Feriekonto, skal ske via den elektroniske adgang, som Feriekonto stiller til rådighed.

Stk. 5. Myndigheden kan få terminaladgang til de nødvendige oplysninger som nævnt i stk. 1 og 2 i indkomstregistret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister. I det omfang oplysningerne som nævnt i stk. 1 eller 2 findes i indkomstregistret, skal myndigheden indhente oplysningerne herfra, jf. dog stk. 4.

Stk. 6. Ved klage til Ankestyrelsen kan samtykke til at indhente oplysninger efter § 11 a, stk. 1, indhentes ved, at borgeren i den skriftlige bekræftelse af, at en klage er modtaget, bliver gjort opmærksom på, hvilke typer af oplysninger det kan blive nødvendigt at indhente, og får en frist til eventuelt at gøre indsigelse imod dette. Tilsvarende gælder ved Udbetaling Danmarks behandling af sager efter lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. for personer med bopæl i udlandet.

§ 11 b. Hvis borgeren ikke medvirker, jf. § 11, stk. 1, nr. 1 og 2, eller ikke giver samtykke til, at myndigheden kan indhente oplysninger, jf. § 11 a, stk. 1, skal myndigheden behandle sagen om hjælp på det foreliggende grundlag, medmindre oplysninger kan indhentes uden samtykke, jf. § 11 a, stk. 2, og § 11 c.

§ 11 c. Hvis det er nødvendigt for sagens behandling, kan kravet om samtykke efter § 11 a, stk. 1 og 6, fraviges i sager om

- 1) særlig støtte til børn og unge efter kapitel 11 i lov om social service, hvor myndighederne kan påbegynde en sag eller træffe afgørelse uden forældrenes samtykke, samt i forbindelse med undersøgelser efter § 50 i lov om social service,
- 2) førtidspension, hvor myndigheden kan påbegynde en sag eller træffe afgørelse i en sag, uden af den pågældende person selv har rettet henvendelse herom, jf. § 17 i lov om social pension,
- 3) frakendelse af førtidspension, jf. § 44, stk. 1, i lov om social pension, og frakendelse eller overflytning til anden pension, jf. § 44, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.,
- 4) tilbagebetaling af sociale ydelser
- 5) indstilling til Familieretshuset om at træffe afgørelse om optagelse i et bestemt botilbud uden samtykke efter § 129 a i lov om social service og
- 6) mellemkommunal refusion, jf. § 9 c, for så vidt angår følgende oplysninger om den borger, der ydes refusion for:
 - a) Cpr-nummer.
 - b) Hjemmel til udgiften.
 - c) Udgiftens elementer.
 - d) Antal af enheder.

Stk. 2. Hvis det er nødvendigt for behandlingen af en sag efter stk. 1, nr. 1, kan myndigheden desuden uden samtykke

anmode private, der har kendskab til forholdene, om at give oplysninger, der er nødvendige for at behandle sagen. Myndigheden skal ved anmodningen gøre opmærksom på, at den adspurgte ikke er forpligtet til at svare.

Stk. 3. I sager efter stk. 1, nr. 1, kan myndigheden uden samtykke forlange oplysninger efter § 11 a, stk. 1, og indhente oplysninger efter § 11 c, stk. 2, om personer, der er part i sagen, samt om forældremyndighedsindehaverens samlever eller ægtefælle.

Stk. 4. Myndigheden skal uanset adgangen til at indhente oplysninger uden samtykke, jf. stk. 1-3, forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

Myndighedens oplysningspligt

§ 12. Myndigheden skal give borgeren skriftlig besked om

- 1) myndighedens adgang til at indhente oplysninger efter §§ 11 a og 11 c og til at foretage kontrol efter § 12 a,
- 2) adgangen til at udveksle oplysninger og foretage kontrol efter kapitel 3 og 3 a i lov om Udbetaling Danmark,
- 3) konsekvenserne, hvis borgeren ikke medvirker, jf. § 11 b,
- 4) hvilke typer af ændringer der kan have betydning for hjælpen og
- 5) muligheden for, at borgeren kan blive mødt med et tilbagebetalingskrav og eventuelt blive tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 289 a og efter § 12 b i denne lov eller § 14 i lov om Udbetaling Danmark, hvis borgeren ikke oplyser om ændringer, der kan have betydning for hjælpen.

Kontrol

§ 12 a. Kommunen har til enhver tid uden retskendelse adgang til en virksomheds lokaler m.v. samt på arbejdssteder uden for virksomhedens lokaler med henblik på at kontrollere de oplysninger om borgernes løn- og arbejdsforhold, som ligger til grund for udbetaling af kontante ydelser og økonomiske tilskud fra Udbetaling Danmark samt kontante ydelser og økonomiske tilskud fra kommunen i sager, der er omfattet af denne lov. Kontrollen kan foregå som generel kontrol eller til brug for en enkelt sag. Kommunen kan foretage kontrolbesøg på virksomheder, som er beliggende i kommunen. Kommunen kan endvidere gennemføre kontrolbesøg på virksomheder i andre kommuner efter aftale med den kommune, hvor virksomheden er beliggende. Kommunen har ikke uden retskendelse adgang til at foretage kontrollen i private hjem.

Stk. 2. Kommunen kan efterse virksomhedens registreringer om borgerens løn- og arbejdsforhold, uanset om oplysningerne findes i et manuelt eller elektronisk register. Materiale, der skønnes at være af betydning for videre kontrol, skal efter anmodning udleveres eller indsendes til kommunen.

Stk. 3. Kommunen skal forevise legitimation, inden eftersynet begynder.

Stk. 4. Virksomhedens indehavere og ansatte skal være kommunen behjælpelige ved eftersynet.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan pålægge en arbejdsgiver at foretage daglig registrering af oplysninger om ansatte. De oplysninger, som skal registreres, er de samme oplysninger, som direktøren for Arbejdsdirektoratet har fastsat med hjemmel i § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen kan kun pålægge arbejdsgiveren at foretage registreringer, jf. stk. 5, hvis kommunen ved et kontrolbesøg, jf. stk. 1, vurderer, at arbejdsgiverens registreringer er mangelfulde.

Stk. 7. Registreringer efter stk. 5 skal til enhver tid på begæring forevises kommunen.

Stk. 8. Personer, der er beskæftiget i virksomheden ved eftersynet, kan anmodes om at oplyse navn, adresse og fødselsdato, ansættelsesperiode og løn- og ansættelsesvilkår, samt om de aktuelt modtager sociale eller beskæftigelsesmæssige ydelser.

Stk. 9. Politiet yder bistand til kommunen. Social- og indenrigsministeren kan efter forhandling med justitsministeren og beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler herom.

Straf

§ 12 b. Medmindre højere straf kan idømmes efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der ved grov uagtsomhed fremkalder, bestyrker eller udnytter en vildfarelse hos myndigheden ved at afgive urigtige eller vildledende oplysninger eller ved at undlade at give oplysninger om forhold, der har betydning for hjælpen, jf. § 11, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, og derved påfører myndigheden et formuetab.

Stk. 2. Forsømmer en arbejdsgiver at opfylde de pligter, som påhviler arbejdsgiveren efter § 12 a, stk. 5 og 7, straffes denne med bøde.

Stk. 3. For overtrædelse efter stk. 2 kan der pålægges selvskeber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Anden udveksling af oplysninger

§ 12 c. Til brug for tilrettelæggelsen af omsorgsopgaver m.v. efter § 79 a og kapitel 16 i lov om social service og sundhedsloven samt til brug for opfølgning af sager efter §§ 8-10 i lov om sygedagpenge kan kommunalbestyrelser og sygehuse udveksle oplysninger om indlæggelse på og udskrivning fra sygehuse af borgere i kommunen. Udvekslingen kan ske automatisk og uden borgerens samtykke.

§ 12 d. Til brug for behandling af sager efter lov om arbejdsskadesikring og opfølgning af sager efter §§ 8-10 i lov om sygedagpenge kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og kommunalbestyrelser udveksle oplysninger om oprettelse af arbejdsskadesager og sager om sygedagpenge, revalidering, fleksjob og førtidspension. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og kommunalbestyrelserne kan i arbejdsskadesager og i sager om sygedagpenge, revalidering, fleksjob og førtidspension tillige udveksle oplysninger om indhentelse af sagsoplysninger, som dokumenterer arbejdsevnen, og udveksle oplysninger om, at der er truffet afgørelse om arbejdsevnen.

Udvekslingen kan ske automatisk og uden borgerens samtykke.

§ 12 e. Modtager Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering underretning fra Politiets Efterretningstjeneste om, at tjenesten har formodning om, at en person under ophold i udlandet uberettiget modtager eller har modtaget ydelser fra en kommune eller Udbetaling Danmark efter lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., barselsloven, lov om sygedagpenge, lov om fleksydelse, lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller lov om individuel boligstøtte, videregiver Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering oplysningerne til den myndighed, der har kompetence til at tage stilling til, om personen uberettiget har fået udbetalt en ydelse under ophold i udlandet. Den kompetente myndighed efter 1. pkt. har efter anmodning fra Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering pligt til at redegøre for den foretagne sagsbehandling på baggrund af underretningen om den pågældendes ophold i udlandet.

§ 12 f. Den myndighed, der har modtaget resultatet af en sammenstilling eller samkøring af oplysninger efter § 12 i, stk. 6, i lov om Udbetaling Danmark, skal efter anmodning fra Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering redegøre for den foretagne sagsbehandling på baggrund af resultatet af sammenstillingen eller samkøringen.

§ 13. (Ophævet)

§ 14. Kommunalbestyrelsen kan udlevere oplysninger til apotekerne om navn, personnummer og den personlige til lægsprocent vedrørende personer, der modtager personligt tillæg til medicinudgifter. Oplysningerne kan også gives i elektronisk form og udleveres uden samtykke fra den enkelte.

Kapitel 4

Kommunen

Kommunalbestyrelsens opgaver

§ 15. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for og beslutter, hvordan kommunen skal planlægge og udføre sin virksomhed på det sociale og sundhedsmæssige område efter den sociale lovgivning.

§ 16. Kommunalbestyrelsen har pligt til at føre tilsyn med, hvordan de kommunale opgaver løses, jf. § 15. Tilsynet omfatter både indholdet af tilbuddene og den måde, opgaverne udføres på.

Stk. 2. Driftsorienteret tilsyn med visse sociale tilbud, jf. § 4 i lov om socialtilsyn, udføres dog af socialtilsynet.

§ 16 a. Kommunalbestyrelsen fører et kriminalpræventivt tilsyn med personer, som i henhold til dom eller kendelse eller som vilkår for tiltalefrafald eller prøveløsladelse skal undergives tilsyn af de sociale myndigheder. Dette tilsyn føres af den kommune, der har pligt til at yde hjælp, jf. §§ 9 og 9 a. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om ophold i en boform efter § 108 i lov om social service.

Stk. 2. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler om de sociale myndigheders tilsyn.

Behandling af personsager på et møde i kommunalbestyrelsen

§ 17. Behandles en sag om hjælp til enkeltpersoner af kommunalbestyrelsen på et møde, skal sagen behandles for lukkede døre.

Børn og unge-udvalget

§ 18. Kommunalbestyrelsen nedsætter et børn og unge-udvalg, der afgiver indstillinger om adoption uden samtykke til Ankestyrelsen, jf. § 68 f i lov om social service, og træffer afgørelse i sager vedrørende børn og unge, jf. § 74 i lov om social service.

§ 19. Børn og unge-udvalget består af

- 1) 2 medlemmer, der vælges af kommunalbestyrelsen blandt dens medlemmer,
- 2) 1 byretsdommer, der udpeges af retspræsidenten i retskredsen, og
- 3) 2 pædagogisk-psykologisk sagkyndige, der udpeges af Familieretshuset for en periode, som svarer til den kommunale valgperiode.

Stk. 2. Efter samme regler vælges og udpeges tillige for hvert medlem en stedfortræder, der indkaldes til at møde, når medlemmet er forhindret i at deltage.

Stk. 3. De pædagogisk-psykologisk sagkyndige, som udpeges efter stk. 1, nr. 3, kan ikke deltage i behandling af andre sager vedrørende samme person eller samme familie inden for den offentlige forvaltning, herunder behandlingen af sager i Familieretshuset og klagesager.

§ 20. Børn og unge-udvalget vælger selv sin formand og næstformand blandt de medlemmer, der er valgt af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Dommeren leder møderne i udvalget og påser, at der er foretaget de nødvendige undersøgelser, og beslutter, om der skal indhentes flere oplysninger, og kan forlange, at der optages et retsligt forhør efter retsplejelovens § 1018. Dommeren vejleder også om, hvordan reglerne skal forstås og anvendes, samt giver en vurdering af de oplysninger, der foreligger.

§ 21. Social- og indenrigsministeren fastsætter forretningsordenen for børn og unge-udvalget. Social- og indenrigsministeren kan i forretningsordenen bemyndiges til at dispensere fra kravet i § 19, stk. 2, om, at der for hvert medlem udpeges en stedfortræder.

Stk. 2. Social- og indenrigsministeren fastsætter regler om vederlag til formanden og de øvrige medlemmer, der er valgt af kommunalbestyrelsen.

§§ 22-29. (Ophævet)

Ældreråd

§ 30. I hver kommune etableres mindst ét ældreråd. Ældrerådets medlemmer vælges ved direkte valg. Ældrerådet rådgiver kommunalbestyrelsen i ældrepolitiske spørgsmål

og formidler synspunkter mellem borgerne og kommunalbestyrelsen om lokalpolitiske spørgsmål, der vedrører de ældre.

Stk. 2. Ældrerådet består af mindst 5 medlemmer, og for hvert medlem kan vælges en stedfortræder. Der kan ikke anvendes listeopstillinger eller indgås valgforbund i forbindelse med valg til ældreråd.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal i samarbejde med ældrerådet fastlægge de nærmere rammer for rådets virke, herunder aftale nærmere om, hvordan og i hvilket omfang ældrerådet skal høres. Såfremt der ikke kan opnås enighed om, hvordan og i hvilket omfang ældrerådet skal høres, skal kommunalbestyrelsen høre ældrerådet om alle forslag, der vedrører de ældre.

§ 31. Kommunalbestyrelsen fastsætter i samarbejde med ældrerådet vedtægter for ældrerådet. Ældrerådet fastsætter selv sin forretningsorden.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen betaler udgifterne ved ældrerådets virksomhed og stiller sekretariatsbistand til rådighed, hvis rådet ønsker dette.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen yder diæter, erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste og udgiftsgodtgørelse efter reglerne i § 16 a i lov om kommunernes styrelse til ældrerådets medlemmer.

Stk. 4. Et medlem af rådet er ikke forpligtet til at modtage diæter eller udgiftsgodtgørelse, der tilkommer den pågældende efter stk. 3.

§ 32. Kommunalbestyrelsen sørger for, at der afholdes valg til ældrerådet mindst hvert fjerde år, og fastsætter i samarbejde med ældrerådet regler for, hvordan valget skal afholdes.

Stk. 2. Personer, der har fast bopæl i kommunen, og som er fyldt 60 år, har valgret og er valgbare til ældrerådet.

Stk. 3. Er der ikke 4 uger før valgdagen opstillet det nødvendige antal kandidater, kan kommunalbestyrelsen i samråd med det siddende ældreråd beslutte at aflyse afstemningen. Alle de opstillede kandidater er i så fald valgt.

§ 33. Sundheds- og ældreministeren kan efter ansøgning fra kommunalbestyrelsen give dispensation fra reglerne i §§ 30-32.

§§ 34-37. (Ophævet)

Handicapråd

§ 37 a. Kommunalbestyrelsen nedsætter et handicapråd. Handicaprådet rådgiver kommunalbestyrelsen i handicappolitiske spørgsmål og formidler synspunkter mellem borgerne og kommunalbestyrelsen om lokalpolitiske spørgsmål, der vedrører mennesker med handicap.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen hører handicaprådet over alle initiativer, som har betydning for mennesker med handicap.

Stk. 3. Handicaprådet sammensættes af 3-7 medlemmer fra handicaporganisationerne i kommunen udpeget efter indstilling fra Danske Handicaporganisationer og 3-7 medlemmer udpeget af kommunalbestyrelsen, heraf et antal af dens medlemmer. Handicaprådet vælger selv sin formand.

Stk. 4. Social- og indenrigsministeren fastsætter i en bekendtgørelse nærmere regler om handicaprådets virksomhed og sammensætning.

Kapitel 5

Amtskommunen

§§ 38-41. (Ophævet)

Kapitel 6

Opgaver, der overlades til private

§ 42. (Ophævet)

§ 43. Når en myndighed overlader opgaver efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, dagtilbudsloven, lov om sygedagpenge, lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel og lov om social service til andre end offentlige myndigheder, er disse omfattet af reglerne i forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen bortset fra bestemmelserne i §§ 11-12 og 15-17 i forhold til den opgave, der udføres. Dette gælder også for privatinstitutioner, jf. § 19, stk. 5, og § 51, stk. 4, i dagtilbudsloven og for friplejeboliger.

Stk. 2. Ved opgavevaretagelsen, jf. stk. 1, er videregivelse og indhentelse af oplysninger vedrørende enkeltpersoner omfattet af forvaltningslovens §§ 27, 29, 31 og 32. Dette gælder også for selvejende institutioner, der efter aftale udfører en opgave for en kommunalbestyrelse eller et regionsråd.

Kapitel 7

De sociale nævn

§§ 44-47. (Ophævet)

Kapitel 8

Udbetaling Danmark

§ 48. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at Udbetaling Danmark er kompetent institution i forhold til, hvilket lands lovgivning om social sikring der skal anvendes efter EU-reglerne og aftaler om social sikring.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, hvordan Udbetaling Danmark skal yde faglig bistand til varetagelse af opgaver vedrørende international social sikring.

§ 49. (Ophævet)

Kapitel 9

Ankestyrelsen

§ 50. Ankestyrelsen er klageinstans for administrative afgørelser, i det omfang det fastsættes ved lov. Derudover træffer Ankestyrelsen afgørelse i sager, i det omfang det fastsættes ved lov.

Stk. 2. Ankestyrelsen træffer afgørelser og pålægger kommunalbestyrelsen at træffe og gennemføre afgørelser efter § 65 i lov om social service.

Stk. 3. Ankestyrelsen yder sekretariatsbistand til råd og nævn, i det omfang det følger af lov eller af regler fastsat i

medfør heraf eller bestemmes af social- og indenrigsministeren.

Stk. 4. Ankestyrelsens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Sammensætning

§ 51. Ankestyrelsens afgørelser træffes

- 1) af direktøren eller den, direktøren overlader sine beføjelser til, eller
- 2) med medvirken af beskikkede medlemmer.

Stk. 2. Når Ankestyrelsen træffer afgørelse med medvirken af beskikkede medlemmer, træffes afgørelsen af

- 1) direktøren, vicedirektøren eller vicedirektørerne, et antal ankechefer eller andre ansatte, som opfylder uddannelseskravet i stk. 3, og
- 2) medlemmer, der udpeges efter § 52.

Stk. 3. Direktøren, vicedirektøren eller vicedirektørerne og ankecheferne skal have bestået juridisk, statsvidenskabelig eller økonomisk eksamen eller anden dermed ligestillet eksamen. Deres ansættelsesområde er alene Ankestyrelsen.

§ 52. Social- og indenrigsministeren fastsætter antallet af beskikkede medlemmer og stedfortrædere, der udpeges af social- og indenrigsministeren efter indstilling fra

- 1) Dansk Arbejdsgiverforening,
- 2) Landsorganisationen i Danmark¹⁾,
- 3) Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd²⁾,
- 4) KL (Kommunernes Landsforening) og
- 5) Danske Handicaporganisationer.

Stk. 2. Medlemmerne udpeges for 4 år ad gangen. Udpegning sker med virkning fra den 1. juni i året efter det kommunale valgår. Finder udpegning sted i løbet af en periode, gælder den til periodens udløb.

Stk. 3. Som medlemmer kan ikke udpeges personer, der tidligere i to fulde perioder har været beskikket som medlem af Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Ankestyrelsens afgørelser

§ 52 a. Ankestyrelsen træffer afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager om klage over kommunalbestyrelsens afgørelser, når det er fastsat ved lov, at sagerne kan påklages til Ankestyrelsen, jf. dog § 52 c.

Stk. 2. Ankestyrelsen træffer afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager om klage over afgørelser, der er behandlet af Udbetaling Danmark, og hvor der ikke er tvivl om afgørelsen.

Stk. 3. Ankestyrelsen træffer afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager efter adoptionsloven, jf. dog § 52 c, stk. 1.

Stk. 4. I sager omfattet af stk. 1-3 kan Ankestyrelsen i tilfælde, hvor der er tale om en øjeblikkelig opstået trangssituation, eller hvor der i øvrigt er særligt behov herfor, træffe en foreløbig afgørelse. Ankestyrelsen skal snarest muligt træffe en endelig afgørelse i sagen.

Afgørelser på møder

§ 52 b. I sager, der ikke er omfattet af § 52 a, træffer Ankestyrelsen afgørelse på et møde, jf. dog § 53, stk. 2.

§ 52 c. Når Ankestyrelsen skønner, at en sag, der er omfattet af § 52 a, stk. 1 eller 3, har principiel eller generel betydning, træffes afgørelse i sagen på et møde efter reglerne om udvidet votering, jf. § 55, stk. 2, nr. 1.

Stk. 2. Ankestyrelsen kan i sager, som er omfattet af § 52 a, stk. 1, beslutte, at afgørelse skal træffes på et møde eller ved skriftlig indstilling til medlemmerne, jf. § 53, stk. 1-3.

Afgørelser i de enkelte sager

§ 53. Når Ankestyrelsen træffer afgørelse i de enkelte sager på et møde, deltager 2 medlemmer og 1 ankechef, der er formand. Afgørelserne træffes ved almindeligt flertal.

Stk. 2. Skønner Ankestyrelsen, at en sag er egnet til at blive afgjort, uden at der afholdes et møde, sender styrelsen indstilling til medlemmerne om, hvad afgørelsen bør gå ud på. Hvis et medlem ikke ønsker at afgøre sagen på dette grundlag, skal sagen behandles på et møde.

Stk. 3. Formanden kan beslutte, at en afgørelse ikke skal have virkning, hvis formanden skønner, at der er tvivl om, at afgørelsen er lovlig. Sagen skal herefter behandles i et møde med udvidet votering, jf. § 55.

§ 54. Et medlem af Ankestyrelsen kan ikke deltage ved behandling af sager vedrørende en kommune, hvor den pågældende er ansat eller er medlem af kommunalbestyrelsen.

Afgørelser med udvidet votering

§ 55. I afgørelser med udvidet votering deltager i mødet 2 medlemmer og 2 ankechefer, hvoraf den ene er formand.

Stk. 2. Udvidet votering skal benyttes i sager om følgende:

- 1) Sager, hvor Ankestyrelsen har besluttet, at sagen har principiel eller generel betydning, jf. § 52 c, stk. 1.
- 2) Afgørelser truffet af børn og unge-udvalget, jf. § 74 i lov om social service.
- 3) Afgørelser truffet af Ungdomskriminalitetsnævnet i medfør af § 14, stk. 2-4, og §§ 15-18, 23, 24 og 32 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.
- 4) Sager om adoption uden samtykke efter § 9 i adoptionsloven.
- 5) Sager om tilbageholdelse i boligen efter § 127 og om optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter §§ 129 og 129 a i lov om social service.
- 6) Afgørelser, der er udsat med henblik på udvidet votering, jf. § 53, stk. 3.
- 7) Andre sager, som direktøren beslutter har principiel eller generel betydning.

Stk. 3. I sager om adoption uden samtykke efter § 9 i adoptionsloven deltager endvidere en adoptionskyndig medarbejder fra Ankestyrelsen i mødet.

Stk. 4. Afgørelsen træffes ved almindeligt flertal. Hvis stemmerne står lige, er formandens stemme afgørende.

§ 56. Direktøren kan, når en sag har principiel eller generel betydning, beslutte, at en afgørelse skal træffes i et møde, hvor direktøren eller en vicedirektør er formand, og hvor der i øvrigt deltager 2 medlemmer og 2 ankechefer.

Stk. 2. § 55, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Beslutninger

§ 57. Direktøren for Ankestyrelsen kan beslutte følgende:

- 1) Om en tidligere afgjort sag skal genoptages.
- 2) Om klage over en afgørelse om botilbud efter kapitel 20 i lov om social service kan tillægges opsættende virkning, jf. § 72, stk. 4.

Forretningsorden m.v.

§ 58. Social- og indenrigsministeren fastsætter en forretningsorden for Ankestyrelsen.

§ 59. Direktøren kan overlade sine beføjelser efter lovgivningen til vicedirektøren eller vicedirektørerne, ankecheferne eller andre ansatte. Direktøren kan fastsætte regler om vicedirektørens eller vicedirektørernes og ankechefernes adgang til at overlade deres beføjelser efter lovgivningen til andre ansatte.

Kapitel 9 a

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg

§ 59 a. Ankestyrelsen træffer afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager om klage over kommunalbestyrelsens afgørelser, når det er fastsat ved lov, at sagerne kan påklages til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Når Ankestyrelsen skønner, at en sag, som er omfattet af stk. 1, har principiel eller generel betydning, træffer Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg afgørelse på et møde, jf. stk. 4.

Stk. 3. Ankestyrelsen kan i sager, som er omfattet af stk. 1, beslutte, at afgørelse skal træffes på et møde i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. stk. 4, eller ved skriftlig indstilling til medlemmerne, jf. § 59 d, stk. 6.

Stk. 4. Ved behandlingen i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg deltager 2 ankechefer, hvoraf den ene er formand, jf. dog § 59 d, stk. 5, og 1 medlem udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra hver af følgende organisationer, jf. dog stk. 5:

- 1) KL (Kommunernes Landsforening).
- 2) Landsorganisationen i Danmark³⁾.
- 3) Dansk Arbejdsgiverforening.
- 4) Danske Handicaporganisationer.

Stk. 5. Ved behandlingen af klager over afgørelser om ret til sygedagpenge eller ret til orlov og dagpenge ved barsel til søfarende deltager i stedet for de 2 medlemmer, der er udpeget efter indstilling fra Landsorganisationen i Danmark⁴⁾ og Dansk Arbejdsgiverforening, 2 medlemmer udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra henholdsvis en rederiorganisation og en organisation for søfarende.

Stk. 6. § 50, stk. 4, § 51, stk. 3, § 52 a, stk. 4, §§ 57, 59, 60 og 66-70, § 72, stk. 1 og 7, og § 74 finder anvendelse på behandling af klager efter stk. 1-3.

§ 59 b. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg behandler klager over afgørelser truffet af andre end kommunalbestyrelsen, når det er fastsat ved lov.

Stk. 2. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg behandler klager, jf. stk. 1, når klagerne er indbragt for udvalget inden for de klagefrister, der er fastsat i lovgivningen. Er der ikke fastsat særlige klagefrister, gælder klagefristen i § 67, stk. 1.

Stk. 3. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg behandler endvidere spørgsmål om en arbejdsgivers betaling af dagpengegodtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. samt spørgsmål, der er indbragt for udvalget om en arbejdsgivers overholdelse af oplysningspligten efter lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet.

Stk. 4. Ved behandlingen af klager efter stk. 1, jf. dog stk. 5, deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, jf. dog § 59 d, stk. 5, samt et medlem udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra hver af følgende organisationer:

- 1) KL (Kommunernes Landsforening).
- 2) Landsorganisationen i Danmark⁵⁾.
- 3) Dansk Arbejdsgiverforening.

Stk. 5. Ved behandlingen af spørgsmål om arbejdsgivers betaling af dagpengegodtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, samt et medlem fra henholdsvis Landsorganisationen i Danmark⁶⁾ og Dansk Arbejdsgiverforening. Ved behandlingen af klager over afgørelser efter ferieloven og spørgsmål om arbejdsgiverens overholdelse af oplysningspligten efter lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, samt et medlem fra henholdsvis Landsorganisationen i Danmark⁷⁾ og Dansk Arbejdsgiverforening, jf. dog stk. 6 og 7. Medlemmerne udpeges af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra organisationerne.

Stk. 6. Hvis en lønmodtager eller en arbejdsgiver, der er part i en sag omfattet af stk. 5, 2. pkt., er medlem af en organisation, som ikke er tilknyttet Landsorganisationen i Danmark⁸⁾ eller Dansk Arbejdsgiverforening, deltager foruden medlemmerne i stk. 5 en repræsentant fra hovedorganisationen for den pågældende lønmodtager- eller arbejdsgiverorganisation. Hvis der er tale om offentlige arbejdsgivere, deltager et medlem fra KL eller en repræsentant for Danske Regioner eller Finansministeriet.

Stk. 7. Hvis lønmodtageren eller arbejdsgiveren, der er part i en sag omfattet af stk. 5, 2. pkt., er tilsluttet en organisation, der ikke er medlem af en hovedorganisation, deltager foruden medlemmerne i stk. 5 en repræsentant for lønmodtager- eller arbejdsgiverorganisationen.

Stk. 8. Repræsentanterne i stk. 6 og 7 udpeges af hovedorganisationerne, de pågældende lønmodtager- og arbejdsgiverorganisationer, KL, Danske Regioner eller Finansministeriet selv og deltager i Beskæftigelsesudvalgets behandling

af klager og spørgsmål omfattet af stk. 5, 2. pkt., med stemmeret.

Stk. 9. § 50, stk. 4, § 51, stk. 3, § 57, nr. 1, § 59, § 67, stk. 2, §§ 68 og 70, § 72, stk. 1 og 7, og § 74 finder anvendelse på Beskæftigelsesudvalget og dets behandling af klager og spørgsmål efter stk. 1 og 3.

§ 59 c. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med social- og indenrigsministeren antallet af beskikkede medlemmer og stedfortrædere, der udpeges til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg efter indstilling fra organisationerne efter § 59 a, stk. 4 og 5, og § 59 b, stk. 4 og 5.

Stk. 2. Beskæftigelsesudvalgets medlemmer udpeges for 4 år ad gangen. Udpegning sker med virkning fra den 1. juni i året efter det kommunale valgår. Finder udpegning sted i løbet af en periode, gælder den til periodens udløb.

Stk. 3. Som medlemmer kan ikke udpeges personer,

- 1) der er ansat i en kommune eller valgt til kommunalbestyrelsen,
- 2) der er ansat eller valgt i en arbejdsløshedskasse,
- 3) der er arbejdsgiver, eller
- 4) der tidligere i to fulde perioder har været beskikket enten som medlem af Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg eller har været udpeget som medlem eller stedfortræder i Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan uagtet stk. 3, nr. 4, beslutte, at udpegning ud over to fulde perioder kan finde sted, hvis der ellers ikke vil kunne udpeges de nødvendige medlemmer til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

§ 59 d. Beskæftigelsesudvalget udøver sin virksomhed i møder, jf. dog stk. 6 og § 59 a, stk. 1.

Stk. 2. Beskæftigelsesudvalget er beslutningsdygtigt, når de medlemmer og eventuelle repræsentanter, der skal deltage ved behandlingen af den enkelte sag, jf. § 59 a, stk. 4 og 5, og § 59 b, stk. 4-7, er til stede.

Stk. 3. Afgørelser træffes ved almindeligt flertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Stk. 4. Formanden kan, hvis denne skønner, at der er tvivl om, hvorvidt en afgørelse er lovlig, beslutte, at afgørelsen ikke skal have virkning. Sagen skal herefter behandles efter stk. 5.

Stk. 5. Direktøren kan beslutte, at en afgørelse skal træffes i et møde, hvor direktøren eller en vicedirektør er formand, og hvor der deltager tre ankechefer og de medlemmer og repræsentanter, der er udpeget til at deltage efter § 59 a, stk. 4 og 5, eller § 59 b, stk. 4-7.

Stk. 6. Skønner Ankestyrelsen, at en sag er egnet til at blive afgjort uden afholdelse af et møde, sender styrelsen en indstilling til medlemmerne om, hvad afgørelsen bør gå ud på. Hvis et medlem ikke ønsker at afgøre sagen på dette grundlag, skal sagen behandles på et møde.

§ 59 e. Beskæftigelsesministeren fastsætter en forretningsorden for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Kapitel 10

Almindelige klageregler

Klageadgang

§ 60. Når det fremgår af lovgivningen, kan kommunalbestyrelsens, herunder jobcenterets, afgørelser og afgørelser efter § 109, stk. 3, og § 110, stk. 3, i lov om social service, der træffes af lederen af boformen, indbringes for Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Stk. 2. Det er kun den person, som afgørelsen vedrører, der kan klage over afgørelsen. Dog kan klager over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvridning efter § 33, stk. 1, og §§ 49 og 65 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til lige indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen.

Stk. 3. Afgørelser om det generelle serviceniveau, herunder hvilke tilbud og pladser der skal være til rådighed i kommunen og takster for tilbuddene, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 61. Hvis der opstår uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser, kan sagen indbringes for Ankestyrelsen.

§ 62. Uenighed om Udbetaling Danmarks kompetence kan indbringes for Ankestyrelsen. Den person, som afgørelsen vedrører, kommunalbestyrelsen og Udbetaling Danmark kan indbringe sagen.

§§ 63 og 64. (Ophævet)

§ 64 a. Afgørelser, der træffes af Udbetaling Danmark, kan indbringes for Ankestyrelsen af den person, som afgørelsen vedrører, i det omfang det er fastsat i de love, der er nævnt i § 1 i lov om Udbetaling Danmark. Ved Ankestyrelsens behandling af Udbetaling Danmarks sager finder § 10, § 11, stk. 1, § 11 a, stk. 1, 2 og 4-6, § 11 b, § 11 c, stk. 1, nr. 4, § 12, kapitel 9 og §§ 66-70 og 72 anvendelse.

Stk. 2. Afgørelser, der træffes af Udbetaling Danmark, kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a, af den person, som afgørelsen vedrører, i det omfang det er fastsat i de love, der er nævnt i § 1 i lov om Udbetaling Danmark.

Stk. 3. Stk. 1 gælder tilsvarende for afgørelser, som er truffet af Udbetaling Danmark i medfør af regler udstedt efter § 48, stk. 1.

§ 65. De afgørelser, som kommunalbestyrelsen træffer efter reglerne i Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn (Haagerbørnebeskyttelseskonventionen), kan indbringes for Ankestyrelsen. Klagerne behandles efter reglerne i denne lov.

Stk. 2. Ankestyrelsen kan behandle afgørelser efter reglerne i Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn (Haagerbørnebeskyttelseskonventionen) i sager, hvor børn og unge-udvalgets afgørelse er indbragt for Ankestyrelsen.

Stk. 3. Personer og myndigheder, som har en retlig interesse i sagen, kan klage over afgørelsen.

Pligt til at genvurdere sagen

§ 66. Inden en klage behandles, skal den myndighed, som har truffet afgørelsen, vurdere, om der er grundlag for at give klageren helt eller delvist medhold. Derfor skal en klage først afleveres til den myndighed, som har truffet afgørelsen. Er en afgørelse truffet efter bemyndigelse, jf. § 9, stk. 11, skal klagen sendes til og vurderes af den kommune, der efter § 9, stk. 7 eller 9, eller § 9 a, stk. 7, har pligt til at yde hjælp efter lov om social service.

Stk. 2. Kan myndigheden ikke give klageren medhold, sendes klagen med begrundelse for afgørelsen og genvurderingen videre til klageinstansen. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler om, at myndigheden skal benytte et særligt skema som led i genvurderingen. Ministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Klagefrister

§ 67. Klage til Ankestyrelsen skal ske inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Stk. 2. Direktøren kan se bort fra, at fristerne ikke er overholdt, når der er særlig grund hertil. Afgørelser om at se bort fra klagefrister og afgørelser om klagefristernes beregning kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Sagsbehandlingen

§ 68. Ankestyrelsen er ikke bundet af parternes påstande og er uafhængig af instruktioner vedrørende afgørelsen af den enkelte sag.

Stk. 2. Ankestyrelsens afgørelse kan gå ud på afvisning, stadfæstelse, hjemvisning, ophævelse eller ændring af den afgørelse, der er klaget over.

§ 69. Ankestyrelsen kan efterprøve retlige spørgsmål.

§ 70. Ankestyrelsens afgørelser skal være skriftlige og være begrundede. Afgørelserne offentliggøres efter regler, der fastsættes i Ankestyrelsens og Beskæftigelsesudvalgets forretningsordener.

§ 71. (Ophævet)

Opsættende virkning

§ 72. Klage over en afgørelse har ikke opsættende virkning, jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2. Klage efter §§ 166 eller 167 i lov om social service over afgørelser om hjemgivelse og hjemgivelsesperiode efter § 68, stk. 2, i lov om social service og afgørelser om valg af anbringelsessted efter § 68 b, stk. 1, i lov om social service har opsættende virkning. Hvis særlige forhold gør det påkrævet, træffer kommunalbestyrelsen samtidig med afgørelse om valg af anbringelsessted eller ændret anbringelsessted afgørelse om at iværksætte afgørelsen straks. Afgørelsen om, at en afgørelse iværksættes straks, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Klage over en afgørelse om, at anbringelse uden for hjemmet ikke skal opretholdes, jf. § 76, stk. 3, nr. 1, og § 76 a, stk. 2, i lov om social service, har opsættende virkning.

Stk. 4. Ankestyrelsen kan efter begæring tillægge en klage over en afgørelse om botilbud efter kapitel 20 i lov om social service opsættende virkning.

Stk. 5. Klage til Ankestyrelsen over optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter §§ 129 og 129 a i lov om social service har opsættende virkning. Hvis særlige forhold gør det påkrævet, eller hvis hensynet til den pågældende taler herfor og alle klageberettigede tiltræder kommunalbestyrelsens indstilling, træffer Familieretshuset samtidig med afgørelsen om optagelsen i et særligt botilbud afgørelse om at iværksætte optagelsen straks. Afgørelsen om at ophæve en opsættende virkning kan ikke indbringes for Ankestyrelsen.

Stk. 6. Klager over Udbetaling Danmarks krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt boligstøtte i medfør af § 47 i lov om individuel boligstøtte har opsættende virkning.

Stk. 7. Hvis Ankestyrelsen ændrer en afgørelse til skade for ansøgeren, træffer Ankestyrelsen samtidig beslutning om, fra hvilket tidspunkt ændringen skal ske.

Stk. 8. Ankestyrelsen kan ved afgørelser om støtte til køb af bil, jf. § 114, stk. 1 og 2, i lov om social service, samtidig træffe afgørelse om bortfald af bevilling, opsigelse af lån m.v.

Domstolsprøvelse

§ 73. Ankestyrelsens afgørelser efter lov om social service kan i følgende tilfælde indbringes for retten efter de særlige regler i retsplejelovens kapitel 43 a:

- 1) Tilbageholdelse i boligen efter § 127.
- 2) Optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter §§ 129 og 129 a.
- 3) Afgørelser om børn og unge-udvalgets beslutninger efter reglerne i § 169.

Ankestyrelsens afgørelse skal foreligge inden 8 uger.

Stk. 2. Samtidig med Ankestyrelsens afgørelser i sager efter stk. 1 skal Ankestyrelsen oplyse om adgangen til at forlange, at sagen forelægges for domstolene, og om fristen herfor.

Bemyndigelser

§ 74. Social- og indenrigsministeren fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren og sundheds- og ældreministeren regler for behandling af klagesager, herunder også regler om tidsfrister for indsendelse og videresendelse af klager m.v.

§ 75. (Ophævet)

Kapitel 11

Koordinering af praksis

§ 76. Ankestyrelsen har pligt til på landsplan at koordinere, at afgørelser, som kan indbringes for Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, træffes i overensstemmelse med lovgivningen. Ankestyrelsen følger praksis i kommunerne og jobcentre og vejleder om praksis.

§ 77. Social- og Indenrigsministeriet, Beskæftigelsesministeriet og Sundheds- og Ældreministeriet kan anmode Ankestyrelsen om at gennemgå kommunalbestyrelsernes afgørelser.

§ 78. (Ophævet)

§ 79. Ankestyrelsen kan som led i sine opgaver efter § 76 indhente sager til gennemsyn. Oplysninger om afgørelser kan indhentes i såvel skriftlig som elektronisk form.

§ 79 a. Kommunalbestyrelsen behandler Ankestyrelsens undersøgelser af kommunens praksis på et møde.

Stk. 2. Ankestyrelsen kan beslutte, at kommunalbestyrelsen skal orientere styrelsen om kommunalbestyrelsens behandling, herunder om, hvilke foranstaltninger undersøgelsens resultater har givet anledning til. Styrelsen kan fastsætte en frist for denne orientering.

§ 79 b. Inden udgangen af det år, hvor danmarkskortet over omgørelsesprocenter på socialområdet offentliggøres, jf. § 84 a, behandler kommunalbestyrelsen danmarkskortet på et møde.

Det Rådgivende Praksisudvalg

§ 80. Ankestyrelsen nedsætter et centralt rådgivende udvalg til støtte for sin indsats med at koordinere praksis, jf. § 76.

Stk. 2. Udvalget har til opgave at følge og rådgive Ankestyrelsen om den koordinering af praksis, som Ankestyrelsen har pligt til at foretage. Udvalget skal desuden rådgive Ankestyrelsen om kriterier for udvælgelse af de klagesager, der kan udtages til behandling med deltagelse af beskikkede medlemmer, jf. § 52 c, stk. 2, og § 59 a, stk. 3.

Stk. 3. Ankestyrelsen skal en gang årligt udarbejde en redegørelse til udvalget om sagsbehandlingen i klagesager over kommunalbestyrelsens afgørelser, jf. § 52 a, stk. 1, og § 59 a, stk. 1.

§ 81. Chefen for Ankestyrelsen er formand for udvalget. De øvrige medlemmer udpeges af Ankestyrelsen efter indstilling fra

- 1) KL (Kommunernes Landsforening),
- 2) Dansk Arbejdsgiverforening,
- 3) Landsorganisationen i Danmark⁹⁾,
- 4) Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd¹⁰⁾ og
- 5) Danske Handicaporganisationer.

Kapitel 12

Statistik, analyse, information m.v.

§ 82. Kommunalbestyrelserne og regionsrådene har pligt til inden for en af ministeren fastsat frist at tilvejebringe og indsende statistiske oplysninger m.v., som social- og indenrigsministeren anmoder om.

Stk. 2. Social- og indenrigsministeren kan forlange, at kommunalbestyrelser og regionsråd, der gentagne gange ikke overholder forpligtelsen efter stk. 1, inden for en af ministeren fastsat frist iværksætter en handlingsplan for at sikre rettidige og retvisende dataindberetninger.

Stk. 3. Kommunalbestyrelserne og regionsrådene har pligt til inden for en af ministeren fastsat frist at tilvejebringe og indsende statistiske oplysninger m.v., som sundheds- og ældreministeren anmoder om, med hensyn til hjælpen efter §§ 79, 79 a, 83-84, 86, 88, 90-94 a, 119-122, 151-151 c, § 161, stk. 2 og 3, og §§ 192 og 192 a i lov om social service.

Stk. 4. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte retningslinjer for udarbejdelsen af den handlingsplan, der er nævnt i stk. 2.

§ 83. Kommunalbestyrelserne har pligt til inden for en af social- og indenrigsministeren fastsat frist at give Social- og Indenrigsministeriet oplysninger om beslutninger og forventninger vedrørende udviklingen på det sociale område, herunder om de mål, som de har sat for udviklingen, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Kommunalbestyrelserne har pligt til inden for en af sundheds- og ældreministeren fastsat frist at give Sundheds- og Ældreministeriet oplysninger om beslutninger og forventninger vedrørende udviklingen i hjælpen efter §§ 79, 79 a, 83-84, 86, 88, 90-94 a, 119-122, 151-151 c, § 161, stk. 2 og 3, og §§ 192 og 192 a i lov om social service, herunder om de mål, som de har sat for udviklingen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelserne har pligt til at medvirke til temaplanlægning, i kommunepaneller samt til inden for en frist, der fastsættes af social- og indenrigsministeren, at skaffe uddybende oplysninger om udviklingen på særlige områder.

Stk. 4. Kommunalbestyrelserne har pligt til at medvirke til temaplanlægning, i kommunepaneller samt til inden for en frist, der fastsættes af sundheds- og ældreministeren, at skaffe uddybende oplysninger om udviklingen på særlige områder.

§ 84. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler om omfanget af oplysninger, jf. § 82, stk. 1, og § 83, stk. 1 og 3, og om, hvordan de skal ajourføres og indsendes, herunder om leveranceform, leveranceformat og leverancefrist, og hvem der er datamodtager.

Stk. 2. Sundheds- og ældreministeren kan fastsætte regler om omfanget af oplysninger for hjælpen efter §§ 79, 79 a, 83-84, 86, 88, 90-94 a, 119-122, 151-151 c, § 161, stk. 2 og 3, og §§ 192 og 192 a i lov om social service, jf. § 82, stk. 2,¹¹⁾ og § 83, stk. 2 og 4, og om, hvordan oplysningerne skal ajourføres og indsendes, herunder om leveranceform, leveranceformat og leverancefrist, og hvem der er datamodtager.

§ 84 a. Social- og indenrigsministeren offentliggør hvert år inden den 1. juli på et kommuneopdelt danmarkskort det forudgående års statistik over omgørelsesprocenten i Ankestyrelsens afgørelser i klagesager efter lov om social service.

Kapitel 13

Regnskabsaflægelse, revision m.v.

§ 85. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med social- og indenrigsministeren nærmere regler om anvisning af statsrefusion og statstilskud, regnskabsaflægelse og revision.

§ 86. Social- og indenrigsministeren fastsætter i en bekendtgørelse efter forhandling med beskæftigelsesministeren og sundheds- og ældreministeren regler om, hvem der skal betale udgifter til lægeerklæringer og transport m.v., som en myndighed pålægger en ansøger, når disse udgifter ikke kan betales efter anden lovgivning.

Kapitel 14

Råd m.v.

Det Centrale Handicapråd

§ 87. Social- og indenrigsministeren nedsætter et Centralt Handicapråd, der rådgiver i handicapsspørgsmål. Staten betaler udgifterne ved rådets virksomhed.

Stk. 2. Social- og indenrigsministeren fastsætter regler om rådets sammensætning og opgaver.

Rådet for den sociale indsats på det rummelige arbejdsmarked (Det Sociale Råd)

§ 87 a. (Ophævet)

Børnerådet

§ 88. Social- og indenrigsministeren nedsætter et børneråd, som skal virke som fortalere for børn. Rådet er uafhængigt og tværfagligt sammensat. Som led i sin fortalervirksomhed skal rådet informere og rådgive regering og Folketing om børns forhold i samfundet samt arbejde på at sikre børns rettigheder. Rådet har endvidere til opgave at vurdere og informere om børns vilkår i Danmark. Rådet skal inddrage børns synspunkter i sit arbejde og kan som led i sin fortalervirksomhed anmode institutioner, hvor børn opholder sig, om at måtte aflægge dem besøg.

Stk. 2. Staten betaler udgifterne ved rådets virksomhed. Social- og indenrigsministeren fastsætter regler om rådets sammensætning og opgaver.

Kapitel 15

Ikrafttræden m.v.

§ 89. Loven træder i kraft den 1. juli 1998.

Stk. 2. Revaliderings- og pensionsnævnene nedlægges den 30. juni 1998. Sager efter § 14, stk. 1 og 2, og §§ 16 og 18 i lov om social pension samt efter §§ 43 og 58 i lov om social bistand, som kommunerne har givet indstilling i til nævnene, og som ikke er afgjort af revaliderings- og pensionsnævnene senest denne dato, overgår til de sociale nævn, der er nedsat efter denne lovs § 44. Sager vedrørende kommunale afgørelser, som er indbragt for nævnene, og som ikke er afgjort senest på denne dato, overgår ligeledes til de sociale nævn. Sagerne afgøres og kan påklages efter reglerne i lov om social pension og i lov om social bistand som gældende indtil den 1. juli 1998. Funktionsperioden for formanden for og medlemmerne af revaliderings- og pensionsnævnene ophører den 30. juni 1998.

Stk. 3. De sociale ankenævn nedlægges den 30. juni 1998. De sager, der ikke er afgjort senest denne dato, overgår til de sociale nævn til afgørelse. Sagerne afgøres og kan påklages efter de hidtidigt gældende regler. Funktionsperiode for

formanden for og medlemmerne af de sociale ankenævn ophører den 30. juni 1998.

Stk. 4. Funktionsperioden for medlemmerne af de sociale nævn, jf. denne lovs § 44, vil første gang være fra den 1. juli 1998 til den 30. juni 2002.

Stk. 5. Dagpengeudvalget, jf. § 33 i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, nedlægges den 31. maj 1999. Funktionsperioden for formanden og medlemmerne ophører samme dato.

Stk. 6. Beføjelser, som kommunalbestyrelsen eller amtsrådet har overladt til en selvejende institution med overenskomst med kommunalbestyrelsen eller amtsrådet, jf. § 9, stk. 2, i lov om social bistand, bevares efter de hidtil gældende regler.

Stk. 7. Koordinationsudvalget, jf. § 24, skal være nedsat senest den 31. december 1998.

Stk. 8. Kommuner, der har etableret ældreråd før den 1. januar 1996, skal senest den 1. januar 1999 have etableret ældreråd, der opfylder betingelserne i §§ 30-33.

§ 89 a For personer, for hvem kommunalbestyrelsen i en tidligere opholdskommune efter § 3, stk. 4, eller § 4, stk. 5, i lov nr. 550 af 26. maj 2010 har truffet afgørelse om ikke at overtage pligten til at yde hjælp efter lov om social service, påhviler denne pligt personens aktuelle opholdskommune, jf. § 9, stk. 2.

§ 90. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Social- og indenrigsministeren kan efter aftale med Færøernes landsstyre og Grønlands Naalakkersuisut fastsætte, at hjælp efter lov om social service til personer, der er visiteret til boformer eller boliger i Danmark efter regler fastsat i medfør af § 196, stk. 2, 1. pkt., i lov om social service, uanset denne lovs § 9, stk. 1, jf. stk. 2, ydes af den visiterende færøske eller grønlandske myndighed.

Lov nr. 1069 af 17. december 2002 (Udvidelsen af anvendelsesområdet for lov om retssikkerhed og administration på det sociale område til at omfatte lov om individuel boligstøtte) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2003.

Stk. 2. Loven anvendes på afgørelser, som træffes denne dato eller senere, selv om afgørelserne vedrører udbetaling eller tilbagebetaling af boligstøtte vedrørende en periode før den 1. januar 2003.

Stk. 3. Aftaler indgået i medfør af § 76, stk. 3, i lov om individuel boligstøtte om mellemkommunal refusion er fortsat gældende, så længe den pågældende bor i den anviste bolig, eller indtil aftalen opsiges. Uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser efter aftalen kan indbringes for det sociale nævn i medfør af § 61 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Lov nr. 397 af 28. maj 2003 (Selvstændig handlekommune for anbragte børn samt høring og inddragelse af børn i sagsbehandlingen) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2003 og anvendes på sager, hvor barnet anbringes denne dato eller senere. § 2, nr. 2, anvendes også på sager, hvor der skal træffes afgørelse efter kapitel 8 i lov om social service, uanset om der i sagen er truffet afgørelse om anbringelse før den 1. juli 2003.

Stk. 2. Børn og unge, der var anbragt før den 1. juli 2003, har selvstændig opholdskommune i den kommune, der den 30. juni 2003 var opholdskommune for barnet eller den unge, selv om barnets eller den unges forældre senere flytter til en anden kommune, jf. dog § 9, stk. 4, 2. og 3. pkt. i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved § 1, nr. 1.

Lov nr. 1168 af 19. december 2003 (Præcisering af opholdskommune, mellemkommunal refusion ved ophold uden for opholdskommunen og mellemkommunal refusion af førtidspension ved flytning, tilladelse til kommunalt samarbejde om sociale rådighedsvagter samt godtgørelse til medlemmer af de regionale udviklingsråd) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2004.

Stk. 2. Refusion efter § 9 c, stk. 5, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, omfatter udgifter til førtidspension tilkendt den 1. januar 2004 eller senere. Forhøjelser efter 1. januar 2004 af førtidspension tilkendt før 1. januar 2004 er ikke omfattet af § 9 c, stk. 5.

Stk. 3. Refusion efter § 9 c, stk. 6, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, omfatter udgifter til hjælp, der er ydet den 1. januar 2004 eller senere, selv om ydelsen er tilkendt og iværksat forud for denne dato.

Stk. 4. § 9 a, stk. 4, omfatter børn og unge under 18 år anbragt uden for hjemmet den 1. juli 2003 eller senere. Børn og unge under 18 år anbragt uden for hjemmet før den 1. juli 2003 har opholdskommune i den kommune, der den 30. juni 2003 var opholdskommune for barnet eller den unge. Denne kommune har ret til refusion fra den kommune, som var refusionspligtig den 30. juni 2003 for udgifter til anbringelsessteder for børn og unge efter §§ 49 og 51 i lov om social service.

Lov nr. 550 af 26. maj 2010 (Sammenhæng mellem visitationskompetence og finansieringsansvar på det specialiserede socialområde) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. august 2010.

Stk. 2. § 9, stk. 1, 7-9 og 11, § 9 a, stk. 7, § 9 c, stk. 6, § 60 a og § 66, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1-5, 7 og 8, samt § 14, stk. 3, § 136, stk. 1, og § 148, stk. 1 og 2, i lov om social service som affattet ved denne lovs § 2, nr. 1-4, finder anvendelse for personer, der efter lovens ikrafttræden får ophold i en boform m.v. omfattet af § 9, stk. 7-9, og § 9 a, stk. 7, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2 og 4.

Stk. 3. § 9, stk. 1, 7-9 og 11, § 9 a, stk. 7, § 9 c, stk. 6, § 60 a og § 66, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1-5, 7 og 8, samt § 14, stk. 3, § 136, stk. 1, og § 148, stk. 1 og 2, i lov om social service som affattet ved denne lovs § 2, nr. 1-4, finder endvidere fra den 1. januar 2011 anvendelse for personer, der ved lovens ikrafttræden har ophold i en boform m.v. omfattet af § 9, stk. 7-9, og § 9 a, stk. 7, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2 og 4, og den 1. januar 2011 stadig opholder sig i en sådan boform, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. En kommunalbestyrelse kan dog inden den 1. oktober 2010 under hensyntagen til den pågældendes forhold og af administrative hensyn træffe afgørelse om ikke at overtage pligten til at yde hjælp efter lov om social service til de personer, der er nævnt i stk. 3. Afgørelsen efter 1. pkt. om ikke at overtage pligten til at yde hjælp kan af den person, afgørelsen vedrører, indbringes for det sociale nævn efter kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 5-6. (Udelades)

§ 4

Stk. 1. For børn og unge under 18 år, der før den 1. juli 2003 er anbragt uden for hjemmet, overtages pligten til at yde hjælp efter lov om social service af den kommune, der er refusionspligtig efter § 4, stk. 4, 3. pkt., i lov nr. 1168 af 19. december 2003 om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og andre love, når den unge fylder 18 år, hvis den unge i umiddelbar forlængelse af anbringelsen får ophold i en boform omfattet af § 9, stk. 7, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2.

Stk. 2. Stk. 1 finder anvendelse for personer, der efter lovens ikrafttræden får ophold i en boform omfattet af § 9, stk. 7, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Hvis den kommunalbestyrelse, der efter stk. 1 og 2 skal overtage pligten til at yde hjælp efter lov om social service, ikke umiddelbart forud herfor var opholdskommune for den unge, kan kommunalbestyrelsen dog, inden den unge fylder 18 år, under hensyntagen til den pågældendes forhold og af administrative hensyn træffe afgørelse om ikke at overtage pligten til at yde hjælp efter lov om social service

til den pågældende. Afgørelsen efter 1. pkt. om ikke at overtage pligten til at yde hjælp kan indbringes for det sociale nævn efter kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 4-5. (Udelades)

Stk. 6. En kommune kan til brug for behandlingen af en sag om en afgørelse efter stk. 3 eller 5 og til brug for overtagelsen af pligten til at yde hjælp efter stk. 1, jf. stk. 2 og 4, fra en tidligere opholdskommune uden samtykke fra den person, afgørelsen vedrører, forlange de oplysninger om den pågældende, der er nødvendige for sagens behandling.

Stk. 7. (Udelades)

Lov nr. 596 af 18. juni 2012 (Inddragelse af faglige og økonomiske hensyn, fastsættelse af serviceniveauer, refusion for særlig dyre enkeltsager, afregningsfrister og prioritering af juridisk sagkyndige i de sociale nævn m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. september 2012.

§ 4

Stk. 1. Lovens § 1, nr. 5, og § 2, nr. 1, har alene virkning for hjælp efter lov om social service, der er ydet efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Lovens § 2, nr. 2-6, har alene virkning for afgørelser, der træffes af de sociale nævn efter lovens ikrafttræden.

Lov nr. 380 af 27. april 2016 (Betalings- og handlekommune ved ophold i veteran tilbud m.v.)¹²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 8

Loven træder i kraft den 1. juli 2016.

§ 9

Lovens § 1, nr. 3-7, 9, 11, 13-15, 17-20 og 24,¹³⁾ finder også anvendelse for personer, der ved lovens ikrafttræden har ophold i et tilbud omfattet af § 9, stk. 9, og § 9 c, stk. 3, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lovs § 1, nr. 5 og 11¹⁴⁾.

§ 10

Stk. 1. § 89 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lovs § 1, nr. 34, finder fra den 1. oktober 2016 anvendelse også for personer, for hvem kommunalbestyrelsen i en tidligere opholdskommune efter § 3, stk. 4, eller § 4, stk. 5, i lov nr. 550 af 26. maj 2010 har truffet afgørelse om ikke at overtage pligten til at yde hjælp efter lov om social service, og hvor en anden kommune end den aktuelle opholdskommune ved lovens

ikrafttræden har pligten til at yde hjælp efter lov om social service.

Stk. 2. En kommune kan til brug for overtagelsen af pligten til at yde hjælp efter lov om social service for en person omfattet af stk. 1 uden samtykke fra den person, hjælpen vedrører, af opholdskommunen forlange de oplysninger om den pågældende, der er nødvendige for sagens behandling.

Lov nr. 549 af 30. maj 2017 (Mellemkommunal refusion ved efterværn)¹⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2017.

Stk. 2. En kommunalbestyrelse har ikke pligt til at rejse krav om tilbagebetaling af mellemkommunal refusion, som kommunen tidligere har betalt til en anden kommune under henvisning til den hidtil gældende § 9 c, stk. 4, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, hvis kravet skyldes, at der ikke forud for refusionsbetalingen har været betalt refusion efter § 9 c, stk. 2, nr. 6, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 3. Modtager en kommune efter lovens ikrafttræden tilbagebetaling af mellemkommunal refusion, som kommunen tidligere har betalt til en anden kommune under henvisning til den hidtil gældende § 9 c, stk. 4, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, og skyldes tilbagebetalingen, at der ikke forud for refusionsbetalingen har været betalt refusion efter § 9 c, stk. 2, nr. 6, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, skal den kommune, der modtager tilbagebetalingen, snarest betale et beløb svarende til det tilbagebetalte beløb til den kommune, der modtog refusionen.

Stk. 4. Modtager en kommune inden lovens ikrafttræden tilbagebetaling som anført i stk. 3, skal kommunen inden den 1. september 2017 betale et tilsvarende beløb til den kommune, der modtog refusionen.

Stk. 5. Har en ung indtil det fyldte 18. år været anbragt uden for hjemmet i en anden kommune end den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelsen, skal sidstnævnte kommune inden den 1. september 2017 betale et beløb til den kommune, hvor foranstaltninger efter § 76, stk. 3, i lov om social service har fundet sted. Der skal alene ske betaling efter 1. pkt., hvis den kommune, hvor foranstaltningen har fundet sted, for en periode inden lovens ikrafttræden ikke har modtaget mellemkommunal refusion efter § 9 c, stk. 4, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, og hvis det skyldes, at der ikke indtil den unges fyldte 18. år har været betalt refusion efter § 9 c, stk. 2, nr. 6, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Beløbet efter 1. pkt. opgøres til samme beløb, som den mellemkommunale refusion ville udgøre for den periode, der er nævnt i 2. pkt., beregnet efter § 9 c, stk. 4, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lovs § 1, jf. § 9 c, stk. 1 og 9, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Lov nr. 674 af 8. juni 2017 (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere)¹⁶⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 17

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Lovens §§ 2-16 finder ikke anvendelse for afgørelser om inddragelse af pas, der er truffet inden lovens ikrafttræden, og domme, der vedrører forhold begået inden lovens ikrafttræden.

Stk. 3. (Udelades)

Lov nr. 1526 af 18. december 2018 (Karantæneordning i ydelsessystemet for bandekriminelle m.v.)¹⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 2-4. (Udelades)

Lov nr. 1701 af 27. december 2018 (Styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse og flytning af administrationen af VEU-godtgørelsen m.v. til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag)¹⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 14

Stk. 1. *Stk. 1.* Loven træder i kraft den 1. januar 2019, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 1, 2, 13, 15, 19, 21, 26, 30-33, 35 og 36, § 2, nr. 16, § 3, nr. 1-9, § 4 bortset fra nr. 14, jf. stk. 2, og §§ 6, 12¹⁹⁾ og 13. Ministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte overgangsregler, herunder om indfasning af prøver i arbejdsmarkedsuddannelser, personkreds m.v., om udbudsrunder, geografiske dækningsområder m.v., om flytning af administrationen af VEU-godtgørelse og befordring og tilskud til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, herunder i forhold til udgifter til godtgørelse i 2019 som følge af afløb, periodisering m.v., og

om institutioners ibrugtagning af fælles informationssystemer og overgang fra tidligere systemer.

Stk. 4. (Udelades)

§ 15

(Udelades)

Lov nr. 1705 af 27. december 2018 om bekæmpelse af ungdomskriminalitet²⁰⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 60. Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 2. Loven finder anvendelse for sager om kriminalitet begået efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. (Udelades)

Lov nr. 1711 af 27. december 2018 (Ændringer som følge af lov om Familieretshuset og skærpet fokus på beskyttelsen af barnet i sager efter forældreansvarsloven)²¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

Ikrafttræden

§ 40

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 2019, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. (Udelades)

Overgangsbestemmelser

§ 41

(Udelades)

§ 42

(Udelades)

§ 43

(Udelades)

Lov nr. 497 af 1. maj 2019 (Kontinuitet og enkle forløb for børn, der adopteres uden samtykke)²²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2019.

Stk. 2-4. (Udelades)

Social- og Indenrigsministeriet, den 16. august 2019

P.M.V.
MALENE VESTERGAARD

/ Anita Hørby

-
- 1) Landsorganisationen i Danmark og Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd fusionerede den 1. januar 2019 og hedder nu Fagbevægelsens Hovedorganisation.
- 2) Se note 1.
- 3) Se note 1.
- 4) Se note 1.
- 5) Se note 1.
- 6) Se note 1.
- 7) Se note 1.
- 8) Se note 1.
- 9) Se note 1.
- 10) Se note 1.
- 11) Rettelig § 82, stk. 3. Fejltagtig ikke konsekvensændret ved lov nr. 660 af 8. juni 2017 i forbindelse med indsættelse af nyt stk. 2 i retssikkerhedslovens § 82.
- 12) Lovændringen vedrører §§ 2, 8-9 a, 9 c, 43, 59 b, 65, 66, 74, 77, 82-86 og 89 a.
- 13) Lovændringen vedrører §§ 9 og 9 c.
- 14) Lovændringen vedrører §§ 9 og 9 c.
- 15) Lovændringen vedrører § 9 c, stk. 4.
- 16) Lovændringen vedrører §§ 12 e og 12 f.
- 17) Lovændringen vedrører § 12 f.
- 18) Lovændringen vedrører §§ 59 b-59 d.
- 19) § 12 i lov nr. 1701 af 27. december 2018 trådte i kraft den 1. januar 2019, jf. bekendtgørelse nr. 1740 af 27. december 2018.
- 20) Lovændringen vedrører § 9 a, stk. 4, og § 55, stk. 2.
- 21) Lovændringen vedrører § 2, stk. 1, § 11 c, stk. 1, nr. 5, § 19, stk. 1, nr. 3, § 19, stk. 3, § 52 a, stk. 3, § 72, stk. 5, 2. pkt., § 76, 2. pkt., § 78 og § 80, stk. 1.
- 22) Lovændringen vedrører § 55, stk. 2, nr. 4, § 55, stk. 3 og 4, og § 56, stk. 2.